نگاه بیرون

عراقی‌ها دنبال پناهندگی در ایران

• طی سال‌های گذشته تعداد زیادی از خانواده‌های عراقی با قومیت‌ها و مذاهب گوناگون خاک عراق را ترک کرده و به ترکیه رفتند تا شاید بتوانند از طریق آنجا برای خود در کانادا، استرالیا و سایر کشورهای اروپایی پناهندگی بگیرند. اما انتظار طولانی آنها را سرخورده و نومید به عراق بازمی‌گرداند از این‌رو آنها دنبال پناهگاه امنی برای خود درجای دیگری هستند. ماجدالصوفی که یک‌بازرگان اهل نینواست یکی‌از این هزاران عراقی است که اخیرا از ترکیه بازگشته و نتوانسته است در آنجا از یک‌کشور اروپایی پناهندگی بگیرد. او به الجزیره می‌گوید دفاتر مهاجرتی سازمان ملل متحد در استانبول و سایر شهرهای ترکیه، وعده‌های طولانی‌مدت می‌دهند. برای مثال تا قبل‌از سال ۲۰۲۰ حتی قول مصاحبه هم نمی‌دهند. بنابراین خانواده‌های عراقی نمی‌توانند تا آن زمان در انتظار باشند، به‌خصوص اینکه مخارج زیادی را باید تحمل کنند و در ترکیه فرصت‌های شغلی مناسبی نیز وجود ندارد. او می‌گوید به این دلیل تصمیم گرفته است به بغداد بازگردد که اقوامش به او اطلاع دادند، می‌توان آسان‌تر در شهرهای ایرانی اقامت گرفت. به همین دلیل ده‌ها خانواده عراقی که نتوانسته‌اند در کشورهای اروپایی اقامت بگیرند دست آخر به ایران پناهنده می‌شوند. تنش‌های امنیتی و سیطره گروه داعش بر بخش‌هایی از عراق این روند را تشدید کرده است. الصوفی که مغازه‌ای برای فروش قطعات یدکی اتومبیل در موصل داشته، می‌افزاید: به همین دلیل تصمیم گرفتم به ایران بروم و به توصیه‌های خویشاوندانم که در تهران و مشهد زندگی می‌کنند، گوش بدهم.

راهی طولانی

تا این اواخر سفارت آمریکا در بغداد درخواست‌های کسانی را که تمایل به مهاجرت به آمریکا داشتند، می‌پذیرفت اما اکنون این موافقت‌ها منحصر به کسانی شده است که در شرکت‌های رسانه‌ای آمریکایی در بغداد کار می‌کنند. موافقت با چنین درخواست‌هایی نیز به یک سال کامل یا بیشتر زمان نیاز دارد. بعد فرد مهاجر با خانواده‌اش به بیروت رفته و سپس به یکی از شهرهای ایالات‌متحده‌آمریکا سفر می‌کند. احمد شاکر که یک‌خبرنگار است، توانست به‌همین طریق پناهندگی آمریکا را به دست آورد اما او هم اکنون به شهر خودش در استان می‌سان بازگشته و تصمیم گرفته، به جای آمریکا به ایران برود. او به «الجزیره» می‌گوید: «در آمریکا نمی‌توانم زندگی کنم. زندگی در آنجا خیلی سخت است و باید پیوسته کار کرد. دستمزدها زندگی یک خانواده کوچک مثل خانواده من با همسر و دوفرزندم را تامین نمی‌کند.» او ادامه می‌دهد: «در آنجا احساس غربت می‌کردم. بنابراین تصمیم گرفتم، برگردم و برای اقامت به شهر مشهد در ایران بروم. آنجا هزاران عراقی هستند. آنها به من گفتند با یک‌مبلغ کم یعنی ۵۰۰دلار - بیش از یک‌ونیم‌میلیون‌تومان - می‌توانم زندگی کنم.» شاکر درباره عواملی که باعث مهاجرت او شده است، می‌گوید: «از طرف گروه‌های مسلح تهدید شده بودم. به من می‌گفتند مزدور آمریکا هستم. چون من در دفتر یک موسسه رسانه‌ای آمریکایی در عراق کار می‌کردم.» اما در شهرهای دینی عراق ازجمله کربلا و نجف، هرکسی می‌تواند از طریق دفاتر مسافرتی یا برخی از افرادی که مسوولیت کاروان‌های زیارتی را برعهده دارند و زوار را به شهرهایی مثل مشهد می‌برند، اطلاعات مفیدی درباره شرایط زندگی در شهرهای ایران به دست آورد. مشهد یکی از شهرهای مذهبی ایران است که مرقد امام هشتم شیعیان در آنجا قرار دارد. شرط اقامت در ایران آن است که فردی ایرانی برای او دعوت‌نامه بفرستد. این اقامت می‌تواند با پرداخت عوارض مخصوص تمدید شود. عیسی عباس که یک فعال مدنی است به «الجزیره» می‌گوید: تشویق عراقی‌ها به اقامت در ایران از سوی خود ایرانی‌ها صورت می‌گیرد. چون می‌خواهند دلار بیشتر وارد کشورشان شود. هم‌اکنون تعداد عراقی‌های مقیم ایران بسیار زیاد هستند. اکثر آنها به وسیله پول‌هایی زندگی‌شان را می‌گذرانند که از طریق خانواده‌هایشان در عراق فرستاده می‌شود. توفیق‌الحسنی، یک‌مقام مسوول رسانه‌ای در وزارت‌مهاجرت عراق می‌گوید: مقامات رسمی عراق مانع هیچ شخصی نمی‌شوند که بخواهد در یک‌کشور خارجی اقامت داشته باشد. او اشاره می‌کند که ده‌ها هزار عراقی هستند که هم اکنون در اردن، امارات، قطر، مصر و لبنان زندگی می‌کنند و قوانین و ضوابط مربوط به اقامت در این کشورها را قبول کرده‌اند.

خبر

کشف اجساد ۲۹۰زن در شرق اوکراین

• نخست‌وزیر جمهوری خودخوانده دونتسک از کشف اجساد نزدیک به ۲۹۰زن شهر کراسنوآرمیسک در شرق اوکراین خبر داد. به گزارش ریانووستی، الکساندر زاخارچنکو گفت بااین‌حال، همچنان ۴۰۰زن و دختر ۱۸ تا ۲۵ساله در فهرست افراد ناپدیدشده این منطقه قرار دارند. او در دیدار با دانشجویان دانشگاه فنی ملی دونتسک گفت: «حدود ۴۰۰زن ۱۸ تا ۲۵ساله در کراسنوآرمیسک جایی که نیروهای اوکراینی مستقر بودند، ناپدید شده‌اند. اجساد ۲۸۶زن نیز که مورد تجاز قرار گرفته‌اند، حوالی این شهر پیدا شده است.» شهر کراسنوآرمیسک در ۴۵کیلومتری شمال غرب دونتسک، مرکز این جمهوری خودخوانده، قرار دارد. مناقشه مسلحانه مناطق جنوب‌شرقی اوکراین در ماه‌آوریل و بعد از آن آغاز شد که نیروهای ارتش اوکراین عملیاتی را علیه استقلال‌طلبان منطقه دونباس که با کودتای ماه‌فوریه مخالف بودند، آغاز کردند. دوطرف در تاریخ پنجم‌سپتامبر و در نشست سه‌جانبه گروه تماس اوکراین که در مینسک، پایتخت بلاروس، برگزار شد، با برقراری آتش‌بس موافقت کردند، اما همدیگر را به نقض توافق آتش‌بس متهم می‌کنند.

آغاز «دومینو» جهانی؟

سوئد «کشور فلسطین» را به رسمیت شناخت

تصمیمی که رویای فلسطینی‌ها را دست‌یافتنی‌تر می‌کند

عکس: AFP

دولت سوئد حدود یک ماه پس از روی‌کارآمدنش به وعده انتخاباتی خود جامه عمل پوشانید. اکنون سوئد اولین کشور عضو «اتحادیه اروپا» است که «کشور فلسطین» را به رسمیت شناخته؛ حرکتی که فلسطینی‌ها امیدوارند به گام مشابه دیگر کشورها منجر و در نهایت؛ به تقویت و ارتقای جایگاه فلسطین منتهی شود. اقدام سوئد برای به‌رسمیت‌شناختن کشور مستقل فلسطین پس از وعده «استفان لوون»، نخست‌وزیر این کشور در اوایل ماه اکتبر در طول سخنرانی مراسم تحلیفش صورت گرفت. ایده‌ای که بلافاصله از سوی اسراییل و آمریکا مورد انتقاد قرار گرفت. خبر به‌رسمیت‌شناختن کشور مستقل فلسطین از سوی سوئد را مارگوت والستروم، وزیر امور خارجه اعلام و در یکی از روزنامه‌های سوئد نوشت: «تصمیم ما در زمانی بحرانی گرفته شده است چراکه در طول یک‌سال گذشته ما دیدیم که چگونه مذاکرات صلح متوقف شد، تصمیم‌گیری برای ساخت شهرک‌های جدید در سرزمین‌های اشغالی، راه‌حل دو دولت را پیچیده کرد و چگونه خشونت به غزه بازگشت.» به‌گفته او زمانی‌که شهرک‌سازی‌های جدید اسراییل شرایط را برای همزیستی مسالمت‌آمیز اسراییل و فلسطین مشکل‌تر می‌کند، به‌رسمیت‌شناختن کشور فلسطین از سوی سوئد، حداقل کمکی است که می‌توان برای گسترش صلح و زندگی تفاهم‌آمیز بین فلسطینی‌ها و اسراییلی‌ها کرد. دولت سوئد قصد دارد رابطه‌ای برابر بین طرفین مذاکره‌کننده برقرار کند و نقطه عزیمت مذاکره، به‌رسمیت‌شناختن مرزهای پیش از درگیری‌های سال ۱۹۷۶ باشد. والستروم افزوده است: «ما از طریق به‌رسمیت‌شناختن فلسطین می‌خواهیم حمایت خود را از تلاش میانه‌روها در فلسطین ادامه دهیم.» این در حالی است که پیش‌تر «آویگدور لیبرمن»، وزیر امور خارجه رژیم اسراییل که خود از یکی از احزاب تندرو اسراییل است، این اقدام دولت سوئد را «تصمیمی منحوس» و در راستای تقویت عناصر افراط‌گرا توصیف کرده بود. تصمیم دولت سوئد درباره فلسطین نیز در پی بررسی‌های مختلف و با تایید متخصصان حقوق بین‌الملل گرفته شده است. تاکنون شمار زیادی از کشورهای جهان فلسطین را به‌عنوان دولت مستقل به رسمیت شناخته‌اند. به گفته مقامات فلسطینی، تاکنون ۱۳۴ کشور فلسطین را کشوری مستقل می‌دانند، از جمله هفت عضو «اتحادیه اروپا» - جمهوری چک، مجارستان، لهستان، بلغارستان، رومانی، مالت و قبرس - که پیش از پیوستن به این اتحادیه، کشور فلسطین را به رسمیت شناخته بودند اما کشورهایی چون فرانسه، آمریکا، استرالیا و کانادا تاکنون در این مسیر گامی برنداشته‌اند. این در حالی است که به‌تازگی پارلمان بریتانیا با اکثریت آرا به‌صورت نمادین کشور مستقل فلسطین را به رسمیت شناخت و فرانسه نیز اعلام کرده است که به‌زودی این امر را در دستور کار خود قرار خواهد داد. موج جدید به‌رسمیت‌شناختن کشور فلسطین تحت‌تاثیر جنگ اخیر فلسطین و اسراییل به راه افتاده است؛ جنگی که به کشته‌شدن نزدیک به دو هزار فلسطینی و جریحه‌دارشدن افکارعمومی جهان منجر شد. به رسمیت شناختن کشور مستقل فلسطین اگرچه بیشتر جنبه‌ای نمادین دارد اما می‌تواند چانه‌زنی فلسطین در مناسبات جهانی را تغییر داده و وزنه قدرت را به سمت آنان سنگین و فلسطینی‌ها را یک‌قدم به رسیدن به خواسته‌هایشان نزدیک کند.

گرچه هنوز مشخص نیست که آیا اقدام دولت سوئد به تنزل جدی در رابطه میان اسراییل و این کشور منجر می‌شود یا نه، اما «اویگدور لیبرمن»، وزیر خارجه رژیم اسراییل از موضع به‌رسمیت‌شناختن دولت فلسطین توسط سوئد ابراز تاسف کرد. «تل‌آویو» همچنین در اولین واکنش عملی در اعتراض به اقدام «استکهلم»، سفیر خود را از سوئد فراخواند. «پال هیرش‌سون»، سخنگوی وزارت امورخارجه رژیم اسراییل در این زمینه گفت: سفیر اسراییل برای رایزنی فراخوانده شده است اما از ذکر این مساله که چه مدت این سفیر در اسراییل می‌ماند، خودداری کرد. اسراییلی‌ها از این هراس دارند که حرکت اخیر سوئد منجر به پیروی دیگر کشورهای اروپایی از این حرکت شود و جایگاه فلسطین در مذاکرات صلح ارتقا پیدا کند. در مقابل اعتراض اسراییل، «محمود عباس»، رییس «دولت خودگران فلسطین» از تصمیم دولت سوئد استقبال کرد. به‌گفته «نبیل ابوردینه»، سخنگوی «محمود عباس»، تصمیم دولت سوئد برای شناسایی دولت مستقل فلسطین «گامی شجاعانه و تاریخی» است. «عباس»، از دیگر کشورهای جهان خواست که از اقدام دولت سوئد پیروی کنند.

بسته‌شدن در «مسجدالاقصی»

همزمان با اعلام خبر به‌رسمیت‌شناختن کشور مستقل فلسطین از سوی سوئد، روز پنجشنبه در «مسجدالاقصی» برای نخستین‌بار از سال ۱۹۶۷ میلادی به روی پیروان همه ادیان بسته شد. تصمیم دولت اسراییل برای بسته‌شدن در مسجدالاقصی به روی پیروان همه ادیان، به دنبال تیراندازی به «یهودا گلیک»، خاخام راستگرای یهودی صورت گرفته است که عقایدی افراطی در مورد ارکان مذهبی یهودیان دارد. این خاخام یهودی زخمی شده است و پزشکان بیمارستان حال وی را وخیم اعلام کرده‌اند. در پی این امر، سخنگوی «محمود عباس»، رییس تشکیلات خودگردان فلسطین ممنوعیت ورود به این محوطه را به منزله «اعلام جنگ» علیه فلسطینیان، اعراب و مسلمانان توصیف و به‌شدت آن را محکوم کرد. در نهایت پس از درگیری فلسطینیان با نظامیان اسراییلی، رژیم اسراییل بیش از سه‌هزار نیروی پلیس را در سراسر قدس‌اشغالی مستقر کرد و به‌منظور کاهش خشم فلسطینیان مجبور شد در میان تدابیر شدید امنیتی مسجدالاقصی را بازگشایی کند.

گفت‌وگویی بین‌الافغانی

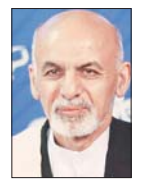

اشرف‌غنی رییس‌جمهوری افغانستان از گروه طالبان دعوت کرد در گفت‌وگویی بین‌الافغانی شرکت کند. او می‌خواهد از نفوذ چین بر پاکستان استفاده کند تا طالبان را برای از سرگیری گفت‌وگوهای صلح ترغیب کند. غنی یک‌بار دیگر به همسایه‌هایش اطمینان داد اجازه نمی‌دهد از کشورش علیه آنان استفاده شود. (آوا)

ترک صحنه اعتراضات

طاهر القدری روحانی مخالف دولت پاکستان که قریب به دوماه در اعتراضات خیابانی به‌سر می‌برد، کشور را ترک کرد. عده‌ای می‌گویند او با نخست‌وزیر توافق کرده است. اما او گفت سفر خارجی‌اش با هدف جمع‌آوری پول و تامین مالی برای حزب صورت می‌گیرد و ۱۷ نوامبر بازمی‌گردد. (ایسنا)

دیدار با رهبر مخالفان

تین‌سین، رییس‌جمهوری میانمار با فرمانده ارتش و «آنگ سان سوچی» رهبر دموکراسیخواه این کشور دیدار کرد. این گفت‌وگوها یک‌روز پس از آن صورت گرفت که کاخ‌سفید اعلام کرد رییس‌جمهوری آمریکا با همتای میانماری خود درباره انتخابات سال آتی برای تعیین رییس‌جمهور جدید گفت‌وگو کرده است. (آسوشیتدپرس)

«الانبار» سند دیگری از جنایات تروریست‌ها

کشف ۲۲۰ قربانی «داعش» در ۲گور جمعی

افزایش شمار جنگجویان خارجی در عراق و سوریه که در گزارش جدید سازمان ملل متحد بر آن تاکید شده است، حکایت این روزها در این دو کشور را هر روز تلخ‌تر می‌کند تا جایی که با کشف گورهای دست‌جمعی، جهان هر روز شاهد رخدادی فجیع‌تر از پیش است. اکنون گزارش‌ها از کشف دوگور دسته‌جمعی در استان انبار عراق حکایت دارند که گورجمعی حداقل ۲۲۰عضو قبیله آل‌ابونمر است که به‌طور مستقیم هدف شلیک گلوله قرار گرفته‌اند. این دوگور دسته‌جمعی در حالی روز پنجشنبه در نزدیکی شهرهای هیت و رمادی کشف شده‌اند که ۳۰۰نفر از اعضای قبیله نمر طی همین‌هفته توسط تبهکاران داعش ربوده شده بودند. کشتار اهل‌سنت مخالف داعش، البته چیز جدیدی نیست. گذشته از اقدام‌به نسل‌کشی اهل‌سنت کرد، خبرها از اعدام ۶۰۰زندانی در موصل حکایت دارند که ماه‌ژوئن به اسارت نیروهای داعش درآمده بودند. این در حالی است که گزارش جدید سازمان‌ملل از بی‌سابقه‌بودن سیل جنگجویان خارجی حکایت دارد که برای پیوستن به گروه‌های تروریستی، راهی عراق و سوریه می‌شوند. بر پایه این گزارش که توسط شورای‌امنیت سازمان‌ملل و در بخش نظارت بر فعالیت القاعده تهیه شده، از سال ۲۰۱۰ تاکنون دست‌کم ۱۵هزارنفر از حدود ۸۰کشور جهان به داعش و گروه‌های تروریستی مشابه پیوسته‌اند؛ آماری که رشدی بی‌سابقه نسبت به‌شمار آن‌دسته از جنگجویان خارجی نشان می‌دهد که در فاصله سال‌های ۱۹۹۰ تا ۲۰۱۰میلادی به‌این منطقه سفر کرده‌اند. این در حالی است که راندی بلیک، از مشاوران ارشد «دفتر مسیر امنیت‌ملی» در آمریکا، در جریان یک سخنرانی اعلام کرد مطابق برآوردها، ۱۶هزارنفر از ۸۰کشور به سوریه رفته‌اند که از این میان، دوهزارنفر اهل کشورهای غربی هستند. آنچه در این گزارش جالب‌توجه است، پایین‌آمدن نرخ جذب القاعده و گروه‌های تروریستی مشابهی است که روزگاری تهدید اول تروریستی جهان به‌شمار می‌آمدند، اما اکنون در سایه ماشین جنگ داعش، رنگ باخته‌اند و دیگر جذابیت پیشین خود را برای جنگجویان خارجی از دست داده‌اند. بااین‌حال، القاعده همچنان در تهدیدات فرامرزی یکه‌تاز است. در گزارش سازمان‌ملل آمده است: «فعالیت گروه‌های ترویستی چون داعش عمدتا در داخل کشورهایی متمرکز است که در آنها فعال هستند و خطر فعالیت‌های برون‌مرزی این گروه‌ها زیاد نیست.» این گزارش واجد هشدارهایی جدی برای کشورهایی است که احتمالا در آینده نزدیک با خطر بازگشت برخی از این جنگجویان روبه‌رو خواهند بود؛ کشورهایی که برخی از آنان پیش‌تر هیچ ارتباطی با گروه‌های تروریستی نداشته‌اند، اما نفوذ اینترنت و شبکه‌های اجتماعی تاثیری قابل‌توجه در جذب جوانان این کشورها به گروه‌های تروریستی داشته است.

استعفای رییس جمهوری بورکینافاسو

شبح «سانکارا» بر سر «کمپائوره»

«کافی‌ست!»، این نام جنبشی است که ۲۷سال پس از کودتا و آغاز ریاست‌جمهوری بلیز کمپائوره بر بورکینافاسو، خیابان‌های آن کشور را به تسخیر خود درآورده است. استعفای کمپائوره خواست معترضانی است که روز پنجشنبه بخشی از ساختمان پارلمان در اواگادوگو را آتش زده و به مقر تلویزیون دولتی حمله بردند. درگیری‌ها در پایتخت که دست‌کم سه کشته و ۳۰مجروح برجای گذاشته بود، به بوبودیولاسو، دومین شهر بزرگ آن کشور نیز کشیده شده است. بورکینافاسو که به ثبات سیاسی در غرب آفریقا شهره است، پس از آن دستخوش اعتراضاتی خشونت‌آمیز شد که عاقبت در آستانه انتخابات ریاست‌جمهوری آن کشور در سال۲۰۱۵، طرح اصلاح اصل۳۷ قانون اساسی مبنی بر محدودساختن دوران ریاست‌جمهوری به دو دوره پنج‌ساله، در دستور کار پارلمان آن کشور قرار گرفت؛ طرحی که به کمپائوره اجازه می‌دهد تا دوران زمامت خود را حتی شده برای پنج‌سال دیگر تمدید کند. شدت و خشونت اعتراضات اما به‌حدی بود که هونوره ترائوره، ژنرال ارتش، روز پنجشنبه از انحلال دولت و پارلمان بورکینافاسو خبر داد. او در کنفرانسی خبری وعده داد تا با تشکیل دولتی انتقالی با مشورت تمامی احزاب، نظم قانونی را ظرف کم‌تر از ۱۲ماه به کشور بازگرداند. از طرف دیگر، در حالی که شامگاه پنجشنبه، کمپائوره طی بیانیه‌ای اعلام کرد تسلیم خواست معترضان نخواهد شد اما روز جمعه و در پی ادامه‌یافتن اعتراضات مردمی، از سمت خود استعفا داد. او که پیش از این و تحت فشار معترضان، طرح اصلاح قانون اساسی را لغو کرده بود، درهای مذاکره پیرامون دولت انتقالی را به‌سوی مخالفان گشوده بود. با این حال به نظر می‌رسد معترضان که خود را دنباله‌رو توماس سانکارا، انقلابی اسطوره‌ای بورکینافاسو و رییس‌جمهور سابق آن کشور می‌دانند، به چیزی کمتر از استعفای کمپائوره که متهم است ۱۵اکتبر۱۹۸۷، برای تکیه‌زدن بر کرسی ریاست‌جمهوری، نقشه قتل سانکارا را پی‌ریزی کرده، رضایت نمی‌دادند. سانکارا که در بین جوانان آفریقایی به «چه آفریقایی» مشهور است، در سال۱۹۸۳ و طی یک کودتای مردمی با پشتیبانی احزاب چپ‌گرا، زنان، دانشجویان و دهقانان به قدرت رسید. شاید نمادین‌ترین دستاورد این انقلابی جوان در این راستا، تغییر نام این کشور استعمارزده پیشین از «ولتای‌علیا» به بورکینافاسو، به معنای سرزمین مردمان صادق در سال۱۹۸۴ باشد؛ نامی که امروز الهام‌بخش جوانانی‌ست که برای مبارزه با فساد و تمامیت‌خواهی به خیابان‌ها آمده‌اند. سانکارا تنها یک هفته پیش‌از کشته‌شدن خود گفته بود: «شما شاید بتوانید فرد فرد انقلابی‌ها را به قتل برسانید، اما از کشتن ایده‌ها عاجزید.» سخنانی که این‌روزها در پایتخت بورکینافاسو طنین افکنده است.

گزارش

آخرین آمار فلسطینی‌های ساکن اسراییل

ALJAZEERA

• آمارهای جدید تهیه‌شده از فلسطینی‌های ساکن اسراییل نشان می‌دهد رشد جمعیتی مسلمانان فلسطینی در اراضی ۴۸ به حدود ۳/۴درصد می‌رسد. این میزان در مقایسه با پایان دهه۸۰ قرن گذشته که حدود ۶/۷درصد بود، یک کاهش بزرگ را نشان می‌دهد. با این حال، میزان رشد جمعیتی مسلمانان بازهم در مقایسه با یهودیان که به حدود ۱/۷ می‌رسد، بیشتر است. اما میزان بارآوری نزد یهودیان حریدی تقریبا به همان اندازه مسلمانان است. در این آمارها میزان بیکاری در بین مسلمانان به ۱۰درصد می‌رسد، زیرا از مشارکت آنها در بازار کار اسراییل جلوگیری می‌شود.

مشارکت زنان

طبق این آمار، میزان مشارکت زنان و مردان در بازار کار اسراییل به این صورت است که میزان حضور مردان ۶۰درصد برآورد می‌شود و همین میزان در بین زنان تنها به ۳۰درصد می‌رسد. دکترصالح لطفی که مدیر مرکز مطالعات معاصر است، از تشکیل یک کمیته ویژه اسراییلی سخن می‌گوید که حضور زنان عرب در مقاطع آموزشی دانشگاهی و آکادمیک و نیز ورود آنها به بازار کار، تاکنون تاثیری در کاهش آثار فقر در بین خانواده‌های فلسطینی نداشته است. نهادهای اسراییلی نسبت به افزایش طبیعی جمعیت اعراب در بخش‌های تاریخی فلسطین نگران هستند، زیرا تعدادشان در حال حاضر بیش از یهودیان است و می‌کوشند با اتخاذ سیاست‌هایی نسبت اسراییلی‌ها را در این مناطق به ۷۰درصد برسانند. به‌دلیل سیاست‌های اقتصادی اسراییل به‌خصوص در رابطه با فلسطینی‌ها، گفته می‌شود نیمی از خانواده‌های فلسطینی و مسلمان در فقر شدید و ۶۰درصد از کودکان آنها در زیر خط فقر به‌سر می‌برند. براساس داده‌های اداره آمار مرکزی اسراییل، کل جمعیت مسلمانان ساکن اسراییل به دومیلیون‌و۴۲هزارنفر می‌رسد. طبق این آمار، بیشترین تجمع سکونتی آنها در «الجلیل» و «حیفا» است که تعدادشان به ۳۵۰هزارنفر می‌رسد. پس از آن باید از بیت‌المقدس یاد کرد که حدود ۲۹۶هزارنفر فلسطینی را در خود جای داده است. همچنین حدود ۲۰۰هزارنفر فلسطینی در یک منطقه مثلثی‌شکلی ساکن هستند که ۱۷روستا و شهر را در حاشیه مرزهای چهارم‌ژوئن شامل می‌شود. در صحرای نقب نیز حدود ۱۵۰هزار فلسطینی زندگی می‌کنند. تعداد جمعیت مسلمانان در یافا، اللد و الرمله نیز حدود ۴۶هزارنفر برآورد می‌شود.